

[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Uredba o Digitalizaciji – Uradna Obvestila Držav Članic](#) > Italy

Uredba o digitalizaciji – uradna obvestila držav članic

Vsebino zagotavlja

Italija

Italija

Ta stran vsebuje informacije o uradnih obvestilih, ki jih države članice pošljejo v skladu z Uredbo (EU) 2023/2844.

1. Nacionalni portali informacijske tehnologije za komunikacijo s sodišči ali drugimi organi

Italija je vzpostavila in začela uporabljati portal, imenovan portal telematskih pravosodnih storitev (*Portale dei Servizi Telematici – portal PST*), ki uporabnikom in pravosodnim strokovnjakom omogoča dostop do telematskih pravosodnih storitev. Na portalu so povezave do drugih virov za interakcijo v civilnih in kazenskih zadevah, vključno s „spletnim sodiščem“ (*Tribunale Online*), ki posameznikom, ki osebno sodelujejo v nepravdnih postopkih, omogoča, da procesne akte in dokumente vložijo elektronsko, ne da bi jih bilo treba naknadno vložiti v papirni obliki.

Portal PST je sestavljen iz javno dostopnega dela in dela z omejenim dostopom, ki je dostopen na podlagi avtentikacije. Trenutno je avtentikacija dovoljena s pametno kartico (nacionalna kartica za storitve (*Carta Nazionale dei Servizi – CNS*) ali elektronska osebna izkaznica (*Carta di Identità Elettronica – CIE*) ali večstoritvena pravosodna kartica (kartica po modelu AT)) ali prek javnega sistema digitalne identitete SPID (*Sistema Pubblico di Identità Digitale*).

2. Nacionalno pravo o videokonferencah v civilnih in gospodarskih zadevah

Veljavni pravni okvir

Po sprejetju izrednih ukrepov za obvladovanje izrednih razmer zaradi pandemije je uporaba avdiovizualnih povezav na daljavo za opravljanje narokov v civilnih zadevah na daljavo postala stalna praksa (zakonodajna uredba št. 149 z dne 10. oktobra 2022). Videokonference so tako določene in urejene v členu 127a zakonika o civilnem postopku (narok prek avdiovizualne povezave): „Sodišče lahko določi, da naroki, vključno z javnimi naroki, potekajo na daljavo prek avdiovizualne povezave, kadar so edine osebe, ki se morajo udeležiti naroka, odvetniki, stranke, državni tožilec in pomožni člani sodišča. O ukrepu iz prvega odstavka se stranke uradno obvestijo vsaj 15 dni pred narokom. Vsaka stranka v postopku lahko v petih dneh od obvestila o izvedbi naroka na daljavo zahteva, da se narok izvede v živo. Sodišče ob upoštevanju koristnosti in pomembnosti navzočnosti strank za dejanja, ki jih je treba opraviti na naroku, na predlog odgovori v petih dneh s sklepom, zoper katerega ni pritožbe, lahko pa tudi odloči, da se narok opravi v navzočnosti strank, ki so to zahtevale, za druge stranke pa prek avdiovizualne povezave. Druge stranke se lahko kljub temu odločijo, da bodo prav tako sodelovale v živo. Če obstajajo posebni nujni razlogi, ki jih sodišče navede v ukrepu, se lahko roki iz drugega odstavka skrajšajo.“ Zato lahko v italijanskem civilnem postopku narok poteka prek avdiovizualne povezave na daljavo, tj. prek videokonference, kadar morajo biti navzoči le odvetniki, stranke, državno tožilstvo in pomožni člani sodišča, torej kadar ni treba zaslišati prič, saj mora sodišče priče vedno zaslišati v živo. Iz tega sledi, da videokonferenca ni dovoljena, kadar mora italijansko sodišče opraviti zaslišanje prič. Italijansko nacionalno pravo trenutno ne vsebuje izrecnih določb o videokonferencah v čezmejnih postopkih. Zlasti ni izrecne določbe, ki bi eni od strank

ali njenim zastopnikom bodisi dovoljevala bodisi prepovedovala udeležbo na naroku na daljavo, kadar se nahajajo v drugi državi članici. Postopki za izvedbo naroka na daljavo so določeni v členu 196k izvedbenih določb civilnega zakonika: „Narok iz člena 127a zakonika se opravi tako, da se zagotovita kontradiktorni postopek in učinkovito sodelovanje strank ter, kadar narok ni javen, njegova zaupnost. Uporablja se člen 84. Zapisnik naroka vsebuje izjave o identiteti udeležencev naroka, ki morajo zagotoviti, da nobena nepooblaščen oseba ni povezana na daljavo ali navzoča na krajih, s katerih so povezani udeleženci naroka. Udeleženci naroka imajo med celotnim narokom vklopljeno kamero. Naroka ne smejo snemati. Kraj, iz katerega se sodnik pridruži naroku, se za vse namene šteje za sodno dvorano, narok pa se šteje za izvedenega na sodišču, pred katerim teče postopek. Generalni direktor za avtomatizirane informacijske sisteme ministrstva za pravosodje izda ukrepe za opredelitev in ureditev avdiovizualnih povezav na daljavo za izvajanje narokov ter sredstev za zagotovitev, da je narok, na katerem se razpravlja o zadevi, javen.“

To primarno zakonodajo spremljajo podrobna izvedbena pravila, sestavljena iz upravnih ukrepov, ki jih izda generalni direktor za avtomatizirane informacijske sisteme ministrstva za pravosodje.

Glavne značilnosti pravnega okvira, ki velja v Italiji na tem področju, so povzete v nadaljevanju.

1. Kdo in kdaj

Sodišče lahko odredi, da se narok izvede prek videokonference, če so edine osebe, ki se morajo udeležiti naroka, odvetniki, stranke, državni tožilec in pomožni člani sodišča.

2. Ugovor

Katera koli stranka (če ni odsotna) lahko zahteva, da narok poteka v živo. Sodišče lahko po tehtanju koristnosti in pomena osebne navzočnosti strank glede na obveznosti, ki jih je treba izpolniti na naroku, z odločbo, zoper katero se ni mogoče pritožiti, odredi, da narok poteka v živo ali v hibridni obliki.

3. Kontradiktorni postopek s komunikacijo v realnem času

Narok prek videokonference poteka tako, da se zagotovita kontradiktorni postopek in učinkovito sodelovanje strank ter, kadar narok ni javen, njegova zaupnost.

4. Jamstva

Zapisnik naroka vsebuje potrditev identitete udeležencev in njihovo zagotovilo, da ni povezav z nepooblaščenimi osebami in da takšne osebe niso navzoče na krajih, s katerih so udeleženci povezani. Udeleženci morajo imeti med celotnim narokom vklopljeno kamero in naroka ne smejo snemati.

5. Izvajanje narokov na daljavo

Kraj, iz katerega se sodišče pridruži naroku, se za vse namene šteje za sodno dvorano, in šteje se, da je narok izveden na sodnem uradu, na katerem teče postopek.

6. Takse

Za udeležbo na narokih prek videokonference se državi ne plačajo takse.

Splošne informacije

Zgoraj opisana zakonodaja o videokonferencah se uporablja tudi za čezmejne naroke, razen če je to izključeno s predpisi EU ali mednarodnimi konvencijami.

Videokonference se lahko uporabljajo v civilnih, družinskih in gospodarskih postopkih v primerih in okvirih, določenih v ustrezni zakonodaji.

Da bi se zagotovili pravica do učinkovitega in enakega dostopa do sodišča, spoštovanje kontradiktornosti postopka, enakost orožij, možnost predložitve dokazov in predstavitve trditev v zadevi ter poštenost postopka v civilnem postopku, je izrecno določeno, da mora narok prek videokonference potekati tako, da se zagotovijo kontradiktornost postopka in učinkovito sodelovanje strank ter, kadar narok ni javen, tudi njegova zaupnost.

Zapisnik naroka vsebuje potrditev identitete udeležencev in njihovo zagotovilo, da ni povezav z nepooblaščenimi osebami in da take osebe niso navzoče na krajih, s katerih so udeleženci povezani.

Udeleženci morajo imeti med celotnim narokom vklopljeno kamero in naroka ne smejo snemati.

Narok lahko poteka tako, da so vse stranke, vključno s sodnikom, povezane na daljavo preko videokonference. Če je narok javen, sodni tajnik objavi povezavo, ki jo ustvari aplikacija Teams, v posebnem razdelku institucionalnega spletišča sodnega urada, na katerem so prikazane povezave za udeležbo na javnih narokih na daljavo.

Objavljeni povezavi se priloži splošna referenčna številka zadeve, da lahko tretje osebe natančno identificirajo postopek. Sodni tajnik ob koncu javnega naroka povezavo odstrani s spletnega mesta sodišča. Za povezavo z narokom se uporablja šifriran kanal z asimetričnimi kriptografskimi algoritmi.

Tehnični vidiki in interoperabilnost

Sodišča in ustanove za pridržanje v Italiji imajo videokonferenčno opremo.

Za izvedbo narokov prek videokonference se uporabljajo zlasti naslednja orodja/platforme:

- prilagojena programska oprema Avaya Equinox s šifriranim komunikacijskim kanalom, ustvarjenim na namenskem telematskem omrežju v okviru enotne pravosodne mreže (*Rete di Giustizia Unitaria*), z nadzornim centrom za nadzor operacij ter namenskim sistemom za upravljanje in nadzor v okviru infrastrukture pravosodne uprave, ki je na voljo v številnih sodnih dvoranh za sojenje v kazenskih zadevah;
- za sodne dvorane, ki še niso opremljene s sistemom Avaya Equinox, se uporablja aplikacija Microsoft Teams, ki nima skrbniškega/nadzornega središča, temveč ima sistem za upravljanje in nadzor hibridnega oblaka v podatkovnih centrih z več najemniki na ozemlju Evropske unije (Republika Irska in Kraljevina Nizozemska); aplikacijo upravlja generalni direktorat za avtomatizirane informacijske sisteme ministrstva za pravosodje, ki je edini imetnik ključev za dostop do dnevnika sej.

Zagotovljena je združljivost med temi sistemi in programsko opremo za povezavo, ki jo uporabljajo udeleženci videokonference. Natančneje, naprave s sistemom Windows 10 so privzeto združljive z aplikacijo Microsoft Teams.

Na italijanskih virtualnih/hibridnih narokih se najpogosteje uporabljata Webcam Max Hub in Innex Cube (90 % vseh sodnih dvoran). Vse sodne dvorane za sojenje v kazenskih zadevah so opremljene s certificiranimi in združljivimi napravami. Sistem Avaya Equinox Multi-Video Conferencing je bil prilagojen tako, da je združljivost zagotovljena.

Da bi se vsem udeležencem seje, zlasti sodniku, omogočilo, da se vizualno prepoznajo ter med videokonferenco vidijo tako osebe, ki postavljajo vprašanja ali dajejo izjave, kot odzive poslušalcev, morajo na kazenskih narokih vse spletne kamere hkrati prikazovati sodnike in vse stranke, prisotne v sodni dvorani ali povezane na daljavo, da se ustvari podobna izkušnja kot pri naroku v živo.

Italijansko ministrstvo za pravosodje načrtuje, da se bo zagotovila podobna storitev tudi na civilnih narokih.

Za udeležence, ki ne govorijo tekoče italijansko, italijanska zakonodaja določa dvosmerno sodno tolmačenje, za dodatno podporo pa so na voljo tudi orodja za samodejno prevajanje in prevajanje v živo ter orodja za transkripcijo.

Za izboljšanje dostopnosti so nekateri prostori v ustanovah za pridržanje opremljeni s podpornimi slušnimi pripomočki za osebe z omejeno mobilnostjo ali okvaro sluha. Poleg tega imata Microsoft Teams in Windows 10 vgrajena „orodja za dostopnost“.

3. Nacionalno pravo o videokonferencah v kazenskih zadevah

1. Kdo in kdaj

Uporaba videokonference je predvidena v naslednjih primerih:

- kadar se osebe, ki so pridržane ali zaprte v kraju zunaj pristojnosti sodišča ali za katere veljajo previdnostni ukrepi, s tem strinjajo,
- kadar mora sodišče organizirati zaslišanje prič, izvedencev in posameznikov, če se stranke s tem strinjajo,
- kadar mora sodišče po uradni dolžnosti zaslišati tajne preiskovalce, obveščevalce in osebe, obdolžene zadevnih kaznivih dejanj ali povezanih kaznivih dejanj.

2. Kje - udeležba na daljavo

Za izvedbo naroka ali izvedbo dejanja velja krajevna pristojnost sodišča. Vendar lahko ena ali več oseb sodelujejo na daljavo prek avdiovizualne povezave iz drugega sodnega urada ali iz urada pravosodne policije, ki ga določi pravosodni organ, ali z druge lokacije, če to odobri pravosodni organ.

Zaporniki in pridržane osebe, osebe v priporu ali osebe, pridržane po prijemu, se morajo povezati iz ustanove, v kateri so pridržani. Odvetniki se povežejo iz svojih pisarn ali z druge ustrezne lokacije.

3. Kontradiktorni postopek s komunikacijo v realnem času

Avdiovizualna povezava mora biti taka, da zagotavlja kontradiktorni postopek in učinkovito sodelovanje strank na naroku ter omogoča, da se lahko vsi udeleženci z različnih lokacij sočasno in učinkovito vidijo in slišijo med seboj. Razpise javnih narokov je treba ustrezno objaviti.

4. Jamstva

Vedno se zagotovi avdiovizualni posnetek dejanja ali naroka. V vsakem primeru je vedno zagotovljena pravica odvetnikov ali njihovih namestnikov, da so navzoči na lokaciji svoje stranke.

Prav tako je vedno zagotovljena pravica odvetnikov ali njihovih namestnikov, da se med seboj in s svojo stranko posvetujejo zaupno z ustreznimi tehničnimi sredstvi.

Praviloma je na kraju, s katerega so osebe, ki izvajajo dejanje ali se udeležijo naroka, povezane na daljavo, navzoč član pomožnega osebja sodišča ali državnega tožilstva, da potrdi njihovo identiteto in sestavi zapisnik postopka.

Ministrstvo za pravosodje zagotavlja, da telematske povezave s sodišči potekajo prek ustreznih komunikacijskih omrežij ali kanalov, da se zagotovita celovitost in varnost prenosa podatkov.

5. Takse

Za udeležbo na narokih prek videokonference se državi ne plačajo takse ali dajatve.

6. Splošne informacije

Zgoraj opisana zakonodaja o videokonferencah se uporablja tudi za čezmejne naroke, razen če je to izključeno s predpisi EU ali mednarodnimi konvencijami.

Videokonference so dovoljene v kazenskih postopkih v primerih in okvirih, določenih z ustrezno zakonodajo.

Izrecno se zahteva avdiovizualna povezava, ki zagotavlja kontradiktorni postopek in učinkovito sodelovanje strank pri dejanju ali naroku ter omogoča, da se lahko vsi udeleženci z različnih lokacij sočasno in učinkovito vidijo in slišijo med seboj. Razpise javnih narokov je treba ustrezno objaviti.

Udeleženci morajo imeti med celotnim narokom vklopljeno kamero in naroka ne smejo snemati.

Zakon stranki zagotavlja pravico do pomoči odvetnika pred in med narokom. Zagotovljena je zaupnost komunikacije med odvetnikom in stranko med narokom.

Na narokih, ki potekajo v aplikaciji Microsoft Teams, je zaupnost zagotovljena z ločenimi sobami. Na narokih, ki potekajo prek sistem Avaya Equinox Multi-Video Conferencing, je ločen kanal zagotovljen s sistemom za govor po IP.

Za mednarodna zaprosila za pravno pomoč se uporabljajo linije javnega komutiranega telefonskega omrežja

(PSTN) na številki, ki jo zagotovi tuji organ.

Narok je javen, razen če je to prepovedano z zakonom, saj narok vedno poteka tako, da je sodnik fizično prisoten v sodni dvorani, dostopni javnosti, avdiovizualni sistemi pa se uporabljajo izključno za udeležbo nekaterih strank v postopku na daljavo.

Tehnični vidiki in interoperabilnost

Sodišča in ustanove za pridržanje v Italiji imajo videokonferenčno opremo.

Za izvedbo narokov prek videokonference se uporabljajo zlasti naslednja orodja/platforme:

- prilagojena programska oprema Avaya Equinox s šifriranim komunikacijskim kanalom, ustvarjenim na namenskem telematskem omrežju v okviru enotne pravosodne mreže (*Rete di Giustizia Unitaria*), z nadzornim centrom za nadzor operacij ter namenskim sistemom za upravljanje in nadzor v okviru infrastrukture pravosodne uprave, ki je na voljo v številnih sodnih dvoranah za sojenje v kazenskih zadevah;
- za sodne dvorane, ki še niso opremljene s sistemom Avaya Equinox, se uporablja aplikacija Microsoft Teams, ki nima skrbniškega/nadzornega središča, temveč ima sistem za upravljanje in nadzor hibridnega oblaka v podatkovnih centrih z več najemniki na ozemlju Evropske unije (Republika Irska in Kraljevina Nizozemska); aplikacijo upravlja generalni direktorat za avtomatizirane informacijske sisteme ministrstva za pravosodje, ki je edini imetnik ključev za dostop do dnevnika sej.

Zagotovljena je združljivost med temi sistemi in programsko opremo za povezavo, ki jo uporabljajo udeleženci videokonference. Natančneje, naprave s sistemom Windows 10 so privzeto združljive z aplikacijo Microsoft Teams.

Na italijanskih virtualnih/hibridnih narokih se najpogosteje uporabljata Webcam Max Hub in Innex Cube (90 % vseh sodnih dvoran). Vse sodne dvorane za sojenje v kazenskih zadevah so opremljene s certificiranimi in združljivimi napravami. Sistem Avaya Equinox Multi-Video Conferencing je bil prilagojen tako, da je združljivost zagotovljena.

Da bi se vsem udeležencem seje, zlasti sodniku, omogočilo, da se vizualno prepoznajo ter med videokonferenco vidijo tako osebe, ki postavljajo vprašanja ali dajejo izjave, kot odzive poslušalcev, morajo na kazenskih narokih vse spletne kamere hkrati prikazovati sodnike in vse stranke, prisotne v sodni dvorani ali povezane na daljavo, da se ustvari podobna izkušnja kot pri naroku v živo.

Za udeležence, ki ne govorijo tekoče italijansko, italijanska zakonodaja določa dvosmerno sodno tolmačenje, za dodatno podporo pa so na voljo tudi orodja za samodejno prevajanje in prevajanje v živo ter orodja za transkripcijo.

Za izboljšanje dostopnosti so nekateri prostori v ustanovah za pridržanje opremljeni s podpornimi slušnimi pripomočki za osebe z omejeno mobilnostjo ali okvaro sluha. Poleg tega imata Microsoft Teams in Windows 10 vgrajena „orodja za dostopnost“.

Naroki prek videokonference – tudi za osumljence ali obdolžence – so urejeni predvsem v členu 24 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah, ki določa, da se narok opravi le za preiskovalne namene, tj. za sprejemanje izjav osumljenca ali obdolženca, torej ne samo za udeležbo v postopku. Poleg tega je za zaslišanje prek videokonference potrebna privolitvev osumljenca ali obdolženca. Zavrnitev take privolitve je v členu 24(2), točka (a), Direktive navedena kot eden od (neobveznih) razlogov za zavrnitev izvršitve evropskega preiskovalnega naloga.

Kar zadeva določbe nacionalnega prava, so splošna pravila določena pod novim naslovom IIa zakonika o kazenskem postopku, ki je bil vstavljen s členom 8(1) zakonodajnega odloka št. 150 z dne 10. oktobra 2022, z učinkom od 30. decembra 2022, v skladu s členom 99a(1) zakonodajnega odloka št. 150/2022, ki je bil dodan s členom 6(1) zakonskega odloka št. 162 z dne 31. oktobra 2022, ki je bil preoblikovan v zakon s spremembami na podlagi zakona št. 199 z dne 30. decembra 2022.

Glede na najnovejše določbe, uvedene z zakonodajnim odlokom št. 31 z dne 19. marca 2024, je to področje urejeno s členoma 133a in 133b zakonika o kazenskem postopku, ki določata naslednje.

Člen 133b: Splošna določba

Če ni določeno drugače, se v primeru, kadar sodni organ določi, da se dejanje izvede na daljavo ali da pri izvedbi dejanja ali naroka na daljavo sodelujejo ena ali več strank, uporabljajo določbe člena 133b.

Člen 133b: Postopki in jamstva za udeležbo na daljavo

- 1. Kadar sodni organ določi, da se dejanje izvede na daljavo ali da ena ali več strank sodeluje pri izvedbi dejanja ali na naroku na daljavo, izda obrazložen sklep. Če sklep ni izdan na naroku, se strankam vroči skupaj z aktom, v katerem je določen datum izvedbe dejanja ali naroka, in sicer vsaj tri dni pred navedenim datumom, razen v nujnih primerih, brez poseganja v potrebo po zagotovitvi, da lahko odvetnik uveljavlja pravice iz odstavka 7. O sklepu se obvestijo tudi zadevni organi.*
- 2. V primerih iz odstavka 1 se vzpostavi avdiovizualna povezava med sodno dvorano ali sodnim uradom in krajem, kjer se nahajajo osebe, ki opravljajo dejanje ali sodelujejo na naroku na daljavo. Za sodno dvorano se šteje kraj, kjer se nahajajo osebe, ki opravijo dejanje ali sodelujejo na naroku na daljavo.*
- 3. Avdiovizualna povezava se vzpostavi tako, da se zagotovi kontradiktorni postopek in učinkovito sodelovanje strank pri dejanju ali na naroku ter da se lahko vsi udeleženci z različnih lokacij sočasno in učinkovito vidijo in slišijo med seboj, sicer se lahko dejanje ali narok razglasi za ničnega. V primeru javnega naroka se zagotovi, da so dejanja, izvedena na daljavo, javna. Vedno se pripravi avdiovizualni posnetek dejanja ali naroka.*
- 4. Brez poseganja v odstavke 5, 6 in 7 se osebe, ki izvedejo dejanje ali sodelujejo na naroku na daljavo, povežejo iz druge sodne dvorane ali urada pravosodne policije, ki ga določi pravosodni organ, potem ko preveri, ali je na voljo ustrezna tehnična oprema in ali so izpolnjene logistične zahteve za avdiovizualno povezavo.*
- 5. Zaporniki in priporniki, osebe v priporu ali osebe, pridržane po prijetju, se pri opravljanju dejanja ali udeležbi na naroku na daljavo povežejo iz ustanove za pridržanje, v kateri so pridržane.*
- 6. Po zaslišanju strank lahko sodni organ osebam, ki opravijo dejanje ali sodelujejo na naroku na daljavo, dovoli, da se povežejo s kraja, ki ni kraj iz odstavka 4.*
- 7. Odvetniki se povežejo iz svojih pisarn ali z druge ustrezne lokacije. V vsakem primeru je zagotovljena pravica odvetnikov ali njihovih namestnikov, da so navzoči na kraju, kjer se nahaja njihova stranka. Prav tako je vedno zagotovljena pravica odvetnikov ali njihovih namestnikov, da se posvetujejo med seboj in s svojo stranko z ustreznimi tehničnimi sredstvi.*
- 8. V primerih iz odstavkov 4 in 5 ter – razen če pravosodni organ določi drugače – v primeru iz odstavka 6 je član pomožnega osebja sodišča ali državnega tožilstva, ki je lahko izbran med člani pomožnega osebja na sodišču iz odstavka 4, ali uslužbenec pravosodne policije, ki je po možnosti član osebja oddelkov pravosodne policije in niti trenutno niti prej ni opravljal preiskovalnega ali varovalnega dela v zvezi z obdolžencem ali v zvezi z dejstvi, ki se navezujejo nanj, navzoč na kraju, kjer se nahajajo osebe, ki opravljajo dejanje ali sodelujejo na naroku na daljavo, ter potrdi njihovo identiteto in sestavi poročilo o dejanjih, izvedenih v skladu s členom 136. V poročilu so potrjeni tudi skladnost z določbami prvega stavka odstavka 3 ter drugega in tretjega stavka odstavka 7, previdnostni ukrepi, sprejeti za zagotovitev pravilnosti zaslišanja z vidika kraja, kjer se oseba nahaja, in neobstoj kakršnih koli ovir ali omejitev pri izvajanju pravic in pooblastil te osebe.*

Nadaljnja pravila o udeležbi na daljavo so navedena v spodnjih določbah.

Kar zadeva predhodno preiskovalno fazo, člen 360(3a) zakonika o kazenskem postopku, ki je bil uveden s členom 18(1), točka (a), zakonodajnega odloka št. 150 z dne 10. oktobra 2022, določa, da lahko državni tožilec preiskovani osebi, žrtvi kaznivega dejanja ter vsem odvetnikom in izvedencem, ki to zahtevajo, dovoli, da na daljavo sodelujejo pri imenovanju izvedenca ali pri neponovljivih tehničnih preiskovalnih dejanjih.

V skladu s členom 370(1a) zakonika o kazenskem postopku, ki je bil uveden s členom 18(1), točka (d)(1), zakonodajnega odloka št. 150 z dne 10. oktobra 2022, lahko državni tožilec določi, da se zaslihanje osumljenca, tudi če je bilo preneseno na pravosodno policijo, opravi na daljavo, če v to privolita osumljenec in njegov odvetnik.

Kar zadeva dejavnosti pravosodne policije, člen 350(4a) zakonika o kazenskem postopku, ki je bil dodan s členom 17(1), točka (b), zakonodajnega odloka z dne 10. oktobra 2022, poleg zgoraj navedenega določa, da se lahko „preiskovalno zaslihanje“ (*sommariе informazioni*) osumljenca izvede na daljavo. Poleg tega je udeležba obdolženca na daljavo izrecno določena v naslednjih primerih: pregled odredb o izreku prisilnih ukrepov v skladu

s členom 309(8a) zakonika o kazenskem postopku, zaslišanje v postopku izročitve na podlagi člena 703(2) zakonika o kazenskem postopku ali, v primeru prijeteja, na podlagi člena 717(2) zakonika o kazenskem postopku. Kar zadeva fazo sojenja, člen 496(2a) zakonika o kazenskem postopku, ki je bil uveden s členom 30(1), točka (g), zakonodajnega odloka št. 150 iz leta 2022, omogoča zaslišanje prič, izvedencev, strokovnih svetovalcev, obdolžencev v povezanih postopkih in zasebnih strank na daljavo na zahtevo sodišča, s privolitvijo strank in če specifična zakonska določba ne določa drugače.

V člen 422(2) zakonika o kazenskem postopku, kakor je bil spremenjen s členom 23(1), točka (h), zakonodajnega odloka št. 150 iz leta 2022, je bila dodana enakovredna določba za zbiranje dodatnih dokazov s strani sodnika za pripravljalni narok. Na podlagi sklicevanja v členu 441(6) zakonika o kazenskem postopku se ta določba uporablja tudi za sojenje po skrajšanem postopku (*giudizio abbreviato*).

Udeležba zadevne osebe na daljavo je izrecno določena tudi v naslednjih primerih: v postopku nadzora v skladu s členom 678(3.2) zakonika o kazenskem postopku; v postopku izvršbe v skladu s členom 666(4) zakonika o kazenskem postopku.

Nazadnje, če obdolženca, pridržanega v tujini, ni mogoče predati Italiji, je udeležba na daljavo urejena v členu 205b zakonika o kazenskem postopku, ki je bil uveden s členom 16 zakona št. 367 z dne 5. oktobra 2001 in spremenjen s členom 41(1), točka (hh)(1) in (2), zakonodajnega odloka št. 150 z dne 10. oktobra 2022, z učinkom od 30. decembra 2022, v skladu s členom 6 zakonodajnega odloka št. 162 z dne 31. oktobra 2022.

Celotno besedilo člena je navedeno v nadaljevanju.

Člen 205b: Udeležba obdolžencev, pridržanih v tujini, na sojenju na daljavo.

1. *Obdolženci, pridržani v tujini, ki jih ni mogoče predati Italiji, se udeležijo naroka prek avdiovizualne povezave, če je to določeno z mednarodnimi sporazumi in v skladu s pravili iz teh sporazumov. Za vse zadeve, ki niso izrecno urejene z mednarodnimi sporazumi, se uporablja člen 133b zakonika.*
2. *Udeležba prek avdiovizualne povezave ni mogoča, če tuja država ne zagotovi, da je na kraju, kjer se dejanje izvaja, lahko navzoč odvetnik ali namestnik ali če odvetnik ali namestnik ne more zasebno govoriti s svojo stranko.*
3. *Toženci imajo pravico do navzočnosti tolmača, če ne govorijo jezika kraja, kjer se opravi dejanje, ali jezika, ki se uporablja za postavljanje vprašanj.*
4. *Pridržanje obdolženca v tujini ne sme povzročiti prekinitve ali preložitve naroka, če je udeležba na naroku prek avdiovizualne povezave mogoča, v primerih, kadar obdolženec ne poda privolitve ali se ne udeleži naroka. Smiselno se uporabljajo določbe člena 420b zakonika.*

Priče ali izvedenci sodelujejo na naroku prek avdiovizualne povezave v skladu s postopki in pogoji, določenimi v mednarodnih sporazumih. Za vse zadeve, ki niso izrecno urejene, se smiselno uporablja člen 133b zakonika.

4. Takse za postopke v civilnih in gospodarskih zadevah

V skladu z uredbo se obveznost uradnega obveščanja uporablja le za informacije v zvezi s postopki iz prilog 1 in 2 k uredbi, natančneje za postopke, v katerih se lahko uporablja evropska točka elektronskega dostopa.

Vendar so splošna pravila tista, ki so določena v členih 9 do 18a predsedniškega odloka št. 115 z dne 30. maja 2002 (prečiščeno besedilo zakona o pravnih stroških) in zakonodajnega odloka št. 116 z dne 27. maja 2005 o izvajanju Direktive 2003/8/ES o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih, s katerim se izvaja drug zakonodajni instrument.

V italijanskem pravu je predsedniški odlok št. 115/2002 (prečiščeno besedilo zakona o sodnih stroških, v nadaljnjem besedilu: zakon o sodnih stroških) temeljni zakonodajni vir za vse pravne stroške, ki jih morajo pod različnimi postavkami kriti fizične osebe, da bi imele dostop do pravnega varstva v civilnih, gospodarskih in kazenskih zadevah (razen v zadevah v zvezi s pravno pomočjo; glej člen 8 zakona o sodnih stroških).

V skladu s tem navedeni predsedniški odlok vsebuje pravila in navodila, ki jih je treba dati uporabnikom za namene Uredbe (EU) 2023/2844, o taksah (stroškovnih postavkah), ki se zaračunajo strankam, ki sodelujejo v sodnih postopkih (tudi čezmejnih) pred nacionalnim sodiščem.

Natančneje:

sodna taksa (*contributo unificato*) – pavšalna predplačila fizičnih oseb v državno blagajno – stroški vročitve obvestil – takse za kopije in potrdila

(5) taksa za vpis za listine, ki jih je treba vpisati v register (predsedniški odlok št. 131 z dne 26. aprila 1986).

Sodna taksa se plača „za vsak civilni postopek, vključno s postopkom zaradi insolventnosti in nepravdnim postopkom, ter upravni in davčni postopek v zneskih, določenih v členu 13, in brez poseganja v določbe člena 10“ (člen 9 zakona o sodnih stroških); takso mora plačati stranka, ki prva vloži tožbo ali tožbeni zahtevek ali v postopku izvršbe za razlastitev predlaga prenos ali prodajo zarubljenega premoženja (člen 14(1) zakona o sodnih stroških); stranka mora vrednost postopka, določeno v skladu z zakonikom o civilnem postopku, brez upoštevanja obresti izrecno navesti v tožbenih predlogih v prvotnem tožbenem zahtevku (člen 14(2) zakona o sodnih stroških); ločeno sodno takso plača stranka, ki vloži nasprotni tožbeni zahtevek ali zahtevek zoper sotoženo stranko, v postopek vključi tretjo osebo ali se prostovoljno pridruži postopku (člen 14(3) zakona o sodnih stroških); začetno sodno takso je treba dopolniti, če se zahtevek spremeni ali dopolni z drugim zahtevkom, tako da se poveča vrednost zadeve (člen 14(3) zakona o sodnih stroških). Razen če se za posamezne postopke uporabljajo posebna pravila, so zneski sodne takse določeni v členu 13(1), točke (a)–(g), glede na vrednost zadeve (tj. vrednost zahtevka, tudi če ni določena). Vendar so lahko ti zneski v posameznih postopkih višji ali nižji; zlasti povečanje zneskov v primeru pritožb („sodna taksa se poveča za polovico“), v postopku pred kasacijskim sodiščem („sodna taksa se podvoji“) ali v postopku, ki ga vodijo specializirani senati iz zakonodajnega odloka št. 168 z dne 27. junija 2003 („sodna taksa se podvoji“). Poleg tega sodna taksa za postopek izvršbe na nepremičnini znaša 278,00 EUR; za druge postopke izvršbe je sodna taksa manjša za polovico; za postopek izvršbe na premičninah, katerih vrednost je manjša od 2 500 EUR, sodna taksa znaša 43,00 EUR; sodna taksa za postopek ugovora na izvršbo znaša 168,00 EUR; sodna taksa je manjša za polovico za posebne postopke, navedene v knjigi IV, naslov I, zakonika o civilnem postopku, vključno z ugovori zoper plačilne naloge in ugovori zoper sodbe o razglasitvi stečaja, ter za posamezne spore v zvezi z delovnimi razmerji v zasebnem ali javnem sektorju (razen za spore, ki so popolnoma izvzeti); sodna taksa za stečajni postopek, ki zajema postopek od sodbe o razglasitvi stečaja do zaključka, znaša 851,00 EUR; po drugi strani pa za prijavo terjatve v stečaju ni treba plačati sodne takse.

Posebne izjeme so v nacionalni zakonodaji določene v členu 10 zakona o sodnih stroških; zlasti za postopke ugovora in postopke za izdajočasne odredbe, tudi v fazi izvrševanja, v zvezi s plačili preživnine za otroke in vse druge postopke v zvezi z otroki ni treba plačati sodne takse; v postopkih v zvezi z delnim ali polnim odvzemom poslovne sposobnosti in postavitvijo skrbnika (*amministratore di sostegno*) se ne plača sodna taksa; postopki za razglasitev odsotnosti in domnevne smrti; nepravdni postopki v zvezi z otroki ter osebami, ki jim je bila delno ali v celoti odvzeta poslovna sposobnosti.

Pavšalna predplačila, ki jih fizične osebe plačajo državi v civilnem postopku (člen 30 zakona o sodnih stroških) sestavljajo fiksna taksa (27,00 EUR), določena v členu 30 zakona o sodnih stroških, ki jo mora plačati „stranka, ki prva vloži tožbo ali tožbeni zahtevek ali v postopku izvršbe za razlastitev predlaga prenos ali prodajo zarubljenega premoženja“.

Takse za vročanje pisanj na zahtevo strank (člen 32 in naslednji zakona o sodnih stroških) vključujejo potne stroške in nadomestila, ki jih stranke plačajo sodnim uradnikom, zadolženim za vročitev pisanja; znesek enkratne takse (*diritto unico*) je določen v členu 34 zakona o sodnih stroških, medtem ko je znesek nadomestila za potne stroške določen v členu 35 zakona o sodnih stroških.

Do sprejetja uredbe, predvidene v členu 40(1) zakona o sodnih stroških, so takse za kopije in potrdila urejene v členu 266 in naslednjih zakona o sodnih stroških; te takse se zaračunajo za izdajo kopij listin v spisu ali za izdajo potrdil, ki jih zahteva sodni register; v skladu s členom 40 zakona o sodnih stroških je znesek takse za izdajo izvodov v papirni obliki najmanj petdeset odstotkov višji od zneska takse za izdajo elektronskega izvoda; v vsakem primeru se za neoverjeno kopijo taksa ne plača, če jo osebe, pooblašene za dostop do nje, pridobijo iz računalniškega spisa zadeve; zneski taks, ki se plačajo za izdajo kopij listin iz spisa v zadevi brez overitve, so določeni v preglednici v Prilogi 6 k zakonu o sodnih stroških; zneski taks, ki se plačajo za izdajo overjenih kopij listin, so določene v preglednici v Prilogi 7 k zakonu o sodnih stroških; zneski taks, ki se plačajo za izdajo kopij listin, ki niso v papirni obliki, so določeni v preglednici v Prilogi 8 k zakonu o sodnih stroških; za izdajo izvodov v papirni obliki v dveh dneh, bodisi overjenih bodisi neoverjenih, se taksa potroji (člen 270 zakona o sodnih stroških); takse za kopije in potrdila se prilagodijo vsaka tri leta na podlagi spremembe, ki jo izmeri ISTAT, v

indeksu cen življenjskih potrebščin za družine fizičnih in pisarniških delavcev v zadnjih treh letih, z ukrepom ministrstva za pravosodje v soglasju z ministrstvom za gospodarske zadeve in finance (člen 274 zakona o sodnih stroških); trenutno so zneski določeni v odloku ministrstva za pravosodje z dne 9. julija 2021 (objavljen v uradnem listu Italijanske republike št. 184 z dne 3. avgusta 2021).

Pristojbino za vpis je treba plačati za sodne listine in ukrepe, ki so izrecno navedeni v členu 37 predsedniškega odloka št. 131/1986 (prečiščeno besedilo zakona o pristojbini za vpis), in sicer v zvezi z „dejanji sodnega organa v civilnih sporih, s katerimi se konča celoten postopek ali njegov del“, „takoj izvršljivimi odredbami“, „nalogi za izvršbo v zvezi z arbitražnimi odločbami in odločbami o razglasitvi izvršljivosti tujih sodnih odločb“. Za take ukrepe se plača pristojbina, tudi če so bili v času vpisa izpodbijani ali jih je še vedno mogoče izpodbijati. Vendar se pristojbina lahko izravna ali povrne, če se ukrepi pozneje razveljavijo s pravnomočno sodbo. Zunajsodne poravnave, katerih stranka je državna uprava, se štejejo za enakovredne pravnomočni sodbi. Znesek pristojbine, ki se zaračuna za sodne listine, ki jih je treba vpisati v register, je določen v členu 8 priloge o tarifah, priložene prečiščenemu besedilu zakona o pristojbini za vpis v register.

Zgornja referenčna pravila veljajo za:

- čezmejne spore, zajete v Uredbi (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog, Uredbi (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in Uredbi (ES) št. 805/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov,
- postopke za priznanje, izvršitev ali nepriznanje na podlagi Uredbe (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, Uredbe (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah, Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah, Uredbe Sveta (EU) 2016/1103 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju pristojnosti, prava, ki se uporablja, ter priznavanja in izvrševanja odločb na področju premoženjskih razmerij med zakoncema, Uredbe Sveta (EU) 2016/1104 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju pristojnosti, prava, ki se uporablja, ter priznavanja in izvrševanja odločb na področju premoženjskopravnih posledic registriranih partnerskih skupnosti, Uredbe Sveta (EU) 2019/1111 z dne 25. junija 2019 o pristojnosti, priznavanju in izvrševanju odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o mednarodnem protipravnem odvzemu otrok,
- postopke v zvezi z izdajo, popravkom in preklicem izvlečkov iz Uredbe (ES) št. 4/2009 (glej zgoraj), evropskega potrdila o dedovanju in dokazil iz Uredbe (EU) št. 650/2012 (glej zgoraj), potrdil iz Uredbe (EU) št. 1215/2012 (glej zgoraj), potrdil iz Uredbe (EU) št. 606/2013 (glej zgoraj), dokazil iz Uredbe (EU) 2016/1103 (glej zgoraj) in Uredbe (EU) 2016/1104 (glej zgoraj), potrdil iz Uredbe (EU) 2019/1111 (glej zgoraj),
- terjatve, ki jih prijavijo tuji upniki v postopkih v primeru insolventnosti v skladu s členom 53 Uredbe (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o postopkih v primeru insolventnosti,
- komuniciranje fizičnih ali pravnih oseb ali njihovih zastopnikov z osrednjimi organi v skladu z Uredbo (ES) št. 4/2009 (glej zgoraj) in Uredbo (EU) 2019/1111 (glej zgoraj) ali s pristojnimi organi v skladu s poglavjem IV Direktive Sveta 2003/8/ES o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih.

V zvezi z Uredbo (EU) št. 655/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah člen 13(6d) zakona o sodnih stroških vsebuje posebno pravilo, ki določa zneske sodne takse, ki jih je treba plačati za različne čezmejne spore, zajete v predpisih EU.

Natančneje, „za spore iz Uredbe (EU) št. 655/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah, se uporabljajo naslednji zneski:

1. zneski iz člena 13(1), točki (b) in (1a), za postopke iz členov 21 in 37 Uredbe (EU) št. 655/2014;
2. zneski iz člena 13(3) za postopke iz členov 8, 33 in 35 Uredbe (EU) št. 655/2014;
3. zneski iz člena 13(1) za postopke iz člena 34 Uredbe (EU) št. 655/2014;

4. zneski iz člena 13(1d) za postopke iz člena 14 Uredbe (EU) št. 655/2014.“

To ne posega v možnost stranke, ki nima zadostnih sredstev za pridobitev pravne pomoči, ki je določena in urejena v delu III predsedniškega odloka št. 115/2002 (zakona o sodnih stroških), v skladu s členom 24(3) ustave, ki določa, da „se z ustreznimi ukrepi zagotovi, da imajo osebe, ki nimajo zadostnih sredstev, na voljo sredstva za ukrepanje in obrambo pred katerim koli sodiščem“.

Natančneje, kot je navedeno v členu 8 zakona o sodnih stroških, „1. Vsaka stranka plača stroške postopkovnih dejanj, ki jih opravi, in postopkovnih dejanj, ki jih zahteva, ter plača predujem za stroške dejanj, potrebnih za postopek, če tako določa zakon ali sodišče. 2. Če je stranka upravičena do brezplačne pravne pomoči, se stroški v skladu z določbami dela III tega prečiščenega besedila vnaprej ali naknadno plačajo iz državne blagajne.“

Člen 74 prečiščenega besedila zakona o pravnih stroških med drugim določa, da se „pravna pomoč odobri v civilnih, upravnih, računovodskih, davčnih in nepravdnih postopkih za obrambo državljanov z nezadostnimi sredstvi, kadar njihovi zahtevki niso očitno neutemeljeni“. V skladu s členom 75 zakona o sodnih stroških je dostop do pravne pomoči mogoče uveljavljati na vsaki stopnji in v vsaki fazi postopka ter v vseh postopkih, izpeljanih ali povezanih, ne glede na to, kako so povezani s postopkom. Pravila o brezplačni pravni pomoči se smiselno uporabljajo tudi za fazo izvršitve, sodni nadzor, postopek revizije in ugovor tretjega, pa tudi v postopkih v zvezi z uporabo varnostnih ali preventivnih ukrepov in v postopkih pred nadzornim sodiščem (*tribunale di sorveglianza*), pod pogojem, da zadevni osebi mora ali lahko pomaga odvetnik ali izvedenec.

Pravna pomoč se dodeli državljanom z nezadostnimi sredstvi (člen 74 zakona o sodnih stroških). V civilnih postopkih pravica do pravne pomoči za državljanke z nezadostnimi sredstvi velja tudi za tujce, ki zakonito prebivajo na nacionalnem ozemlju, osebe brez državljanstva in nepridobitne subjekte ali združenja, ki ne opravljajo gospodarske dejavnosti (člen 119 zakona o sodnih stroških). V skladu z Ženevsko konvencijo z dne 28. julija 1951 so do pravne pomoči upravičeni tudi prosilci za azil, če nimajo zadostnih sredstev. Do pravne pomoči na sodišču je lahko upravičen tujec, ki mu je bila vročena odredba o izgonu (člen 142 zakona o sodnih stroških). Pravno pomoč je mogoče pridobiti tudi za stečajno maso, če ni dovolj sredstev za kritje sodnih taks. V členu 144 zakona o sodnih stroških je določeno naslednje: „1. Če pooblaščen sodnik v postopku, v katerem je v vlogi stranke stečajna masa, izda sklep, s katerim potrdi, da ni dovolj sredstev za kritje stroškov postopka, se šteje, da je stečajna masa upravičena do brezplačne pravne pomoči v skladu s pravili iz tega dela konsolidiranega zakona in za namene teh pravil, razen pravil, ki niso združljiva z dodelitvijo brezplačne pravne pomoči.“

V skladu s členom 76 zakona o sodnih stroških se „pravna pomoč lahko dodeli vsaki osebi, katere obdavčljivi dohodek za namene dohodnine, kot je razviden iz zadnjega obračuna, ne presega 12 838,01 EUR“; člen 77 zakona o sodnih stroških določa, da se dohodkovni pragovi za dostop do pravne pomoči prilagodijo vsaki dve leti na podlagi sprememb indeksov cen življenjskih potrebščin, ki jih objavi ISTAT.

V skladu s členom 76(4d) zakona o sodnih stroških imajo „mladoletniki brez spremstva, ki na kakršen koli način sodelujejo v sodnem postopku, pravico biti obveščeni, da lahko imenujejo odvetnika po lastni izbiri, tudi prek svojega skrbnika ali osebe, ki izvršuje starševsko odgovornost v skladu s členom 3(1) zakona št. 184 z dne 4. maja 1983, kakor je bil spremenjen, ter pravico do brezplačne pravne pomoči v kateri koli fazi in na kateri koli stopnji postopka v skladu z veljavno zakonodajo“. V skladu s členom 76(4d.1) zakona o sodnih stroških so do pravne pomoči upravičeni „mladoletni otroci ali finančno vzdrževani odrasli otroci, ki so osiroteli zaradi umora enega od staršev, ki ga je storil zakonec tega starša, tudi če je bil pravno ločen ali razvezan, ali registrirani partner, tudi če je registrirana partnerska skupnost prenehala, ali oseba, ki je bila ali je v čustvenem in stabilnem zunajzakonskem razmerju z navedeno žrtvijo, tudi z odstopanjem od veljavnega dohodkovnega praga. Taka upravičenost na podlagi odstopanja velja za ustrezne kazenske postopke in vse civilne postopke, ki izhajajo iz kaznivega dejanja, vključno z izvršilnimi postopki.“

Za pridobitev pravne pomoči mora upravičenec vložiti prošnjo pri pristojni odvetniški zbornici (člen 78 zakona o sodnih stroških); Prošnja se lahko vloži kadar koli med postopkom, vendar pred njegovim zaključkom. O prošnji odloči odvetniška zbornica (COA - *Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*), ki je krajevno pristojna (člen 126 zakona o sodnih stroških), vendar ima sodišče, ki obravnava zadevo, zadnjo besedo v zvezi s tem (člen 136 zakona o sodnih stroških).

Zoper odločbo o zavrnitvi brezplačne pravne pomoči se lahko vloži pritožba v skladu s členom 99 zakona o sodnih stroških.

Zoper ukrep preklica brezplačne pravne pomoči je mogoče vložiti ugovor v skladu s členom 170 zakona o sodnih stroških.

Upravičenci do pravne pomoči lahko izberejo svojega odvetnika med odvetniki, vpisanimi na *ad hoc* sezname, in so oproščeni plačila vseh stroškov postopka (glej člen 131 zakona o sodnih stroških).

Povedano drugače, država krije stroške, ki bi jih sicer plačal upravičenec do pravne pomoči, kot so odvetniški honorarji, honorarji izvedencev in drugi stroški postopka (npr. plačilo sodne takse v civilnem postopku, honorarji za kopije in potrdila, pavšalni predujmi za vročitev pisanj na zahtevo sodišča).

5. Načini elektronskega plačevanja

Splošni vodnik za spletna plačila (*vademecum sui pagamenti telematici*) je objavljen na portalu telematskih storitev (PST).

Te načine spletnega plačila lahko uporabljajo tudi rezidenti držav članic EU, ki nimajo prebivališča v Italiji in nimajo računa pri bančni ali poštni ustanovi v Italiji, saj lahko do njih dostopajo tudi „neregistrirani“ imetniki kreditnih kartic.

6. Uradno obvestilo o zgodnji uporabi decentraliziranega sistema informacijske tehnologije

Italijanska država trenutno ne uporablja decentraliziranega sistema. Vendar se izvajajo tehnične dejavnosti, ki bodo v razumno kratkem času in v vsakem primeru do rokov, določenih v predpisih za posamezen sklop, omogočile uporabo decentraliziranega sistema za instrumente, ki jih zajema uredba iz točke 10 Priloge II (Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah) in točke 3 Priloge I (Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog), ter za namene izvajanja člena 25 za instrument iz točke 10 Priloge I (Uredba (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o postopkih v primeru insolventnosti).

7. Uradno obvestilo o zgodnji uporabi videokonferenc v civilnih in gospodarskih zadevah

Italija bo ocenila izvedljivost izvajanja člena 5 o videokonferencah v civilnih in gospodarskih zadevah v rokih, določenih v uredbi, v skladu z zgoraj opisanimi postopki, čeprav je že vzpostavila ustrezne videokonferenčne sisteme z značilnostmi, opisanimi v prejšnjih odstavkih, ki so trenutno v celoti skladni z nacionalnimi pravili.

8. Uradno obvestilo o zgodnji uporabi videokonferenc v kazenskih zadevah

Italija bo ocenila izvedljivost izvajanja člena 6 o videokonferencah v kazenskih zadevah v rokih, določenih v uredbi, v skladu z zgoraj opisanimi postopki, čeprav je že vzpostavila ustrezne videokonferenčne sisteme z značilnostmi, opisanimi v prejšnjih odstavkih, ki so trenutno v celoti skladni z nacionalnimi pravili.

Zadnja posodobitev: 09/04/2026

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.